

1. Plata obligației:

- A. făcută unui creditor incapabil de a o primi nu liberează pe debitor decât în măsura în care profită creditorului;
- B. făcută unui creditor aparent nu este valabilă, chiar dacă se realizează cu bună-credință;
- C. făcută unui terț nu este valabilă, chiar dacă este ratificată de creditor.

2. Ca efect al căsătoriei:

- A. minorul dobândește capacitate de exercițiu restrânsă;
- B. capacitatea de exercițiu deplină astfel dobândită se păstrează independent de existența bunei-credințe a minorului la încheierea căsătoriei;
- C. minorul de bună-credință la încheierea acesteia păstrează capacitatea deplină de exercițiu, chiar și ulterior anulării căsătoriei.

3. Constituie bunuri imobile, potrivit Codului Civil:

- A. construcțiile și orice alte lucrări fixate în pământ cu caracter temporar;
- B. undele electromagnetice captate și transmise, în condițiile legii, indiferent de natura mobilă sau imobilă a sursei acestora;
- C. tot ceea ce, în mod natural sau artificial, este încorporat unei construcții, cu caracter permanent.

4. În materia contractului de vânzare, cu privire la dreptul de preempțiune:

- A. condițiile dreptului de preempțiune se pot stabili exclusiv prin lege, iar nu printr-un contract;
- B. vânzarea bunului cu privire la care există un drept de preempțiune legal sau convențional se poate face către un terț numai sub condiția suspensivă a neexercitării dreptului de preempțiune de către preemptor;
- C. dreptul convențional de preempțiune referitor la un bun imobil este netransmisibil către moștenitorii preemptorului în toate situațiile.

5. Cu ocazia exercitării autorității părintești:

- A. părinții sunt obligați să prezinte și să permită informarea și lămurirea copilului despre toate actele și faptele care l-ar putea afecta și să ia în considerare opinia acestuia;
- B. părinții nu pot lua măsuri disciplinare în nicio situație;
- C. părinții nu pot să împiedice corespondența copilului decât cu acordul instanței de tutelă.

6. În materia aplicării în timp a legii civile:

- A. actul juridic care, la data intrării în vigoare a legii noi, este afectat de o cauză de nulitate, este supus dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerat valabil potrivit dispozițiilor legii noi;
- B. dispozițiile legii noi sunt aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din raporturile de proprietate, cu excepția regimului general al bunurilor, dacă aceste situații subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;
- C. actul juridic încheiat înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu poate genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data executării sale.

7. Fapta ilicită care a determinat și pierderea șanse de a obține un avantaj:

- A. dacă dreptul la o reparație proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului sperat, ținând seama de împrejurări și de situația concretă a victimei;
- B. nu dacă dreptul la indemnizarea distinctă a prejudiciului produs de pierderea șanse, întrucât nu este îndeplinită condiția caracterului cert al prejudiciului;
- C. dacă dreptul victimei la reparația integrală a avantajului pe care spera să îl obțină, independent de probabilitatea obținerii acestuia.

8. Sunt bunuri proprii ale fiecărui soț:

- A. veniturile cuvenite în temeiul unui drept de proprietate intelectuală, indiferent de data dobândirii lor ori de data scadenței creanței privind încasarea lor;
- B. bunurile dobândite prin legat sau donație, independent de voința dispunătorului;
- C. bunurile dobândite cu titlu de recompensă.

9. În ipoteza solidarității active, confuziunea ce operează în privința unui creditor:

- A. nu stinge creanța solidară decât proporțional cu partea din creanță ce revine aceluia creditor;
- B. conduce la pierderea dreptului de regres al celorlalți creditori împotriva creditorului care a dobândit și calitatea de debitor;
- C. conferă drept de regres celorlalți creditori solidari împotriva creditorului în persoana căruia s-a realizat confuziunea, în ceea ce privește întreaga creanță solidară.

10. Nedemnitatea:

- A. judiciară poate fi înlăturată prin legatul lăsat nedemnului după săvârșirea faptei care atrage nedemnitatea, chiar fără o declarație expresă;
- B. judiciară poate fi declarată de către instanță la cererea oricărui succesibil, în termenul de prescripție de un an de la data deschiderii moștenirii;
- C. de drept poate fi constatată oricând, din oficiu, de către notarul public, pe baza hotărârii judecătorești din care rezultă nedemnitatea.

11. În cazul cesiunii de creanță:

- A. debitorul este ținut să plătească cesionarului numai din momentul în care acceptă cesiunea printr-un înscris în formă autentică;
- B. atunci când cesionarul este cel care face comunicarea acesteia și debitorul îi solicită prezentarea unei dovezi scrise a cesiunii, debitorul nu poate să suspende plata până la primirea acestei dovezi;
- C. debitorul poate să opună cesionarului plata pe care a făcut-o cu bună-credință unui creditor aparent, chiar dacă au fost îndeplinite formalitățile cerute pentru a face opozabilă cesiunea debitorului și terților.

12. Conform dispozițiilor Codului civil referitoare la întreruperea cursului prescripției extinctive:

- A. prescripția se întrerupe prin plata parțială a datoriei, prin achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau a penalităților ori prin solicitarea unui termen de plată, acestea constituind acte de recunoaștere tacită a dreptului;
- B. punerea în întârziere a debitorului printr-un act scris întrerupe prescripția, independent de exercitarea vreunei acțiuni judiciare, făcând să curgă de la acel moment un nou termen de prescripție;
- C. prescripția este întotdeauna întreruptă prin chemarea în judecată a debitorului, chiar dacă acțiunea a fost anulată, respinsă sau s-a perimat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

13. În cadrul acțiunii revocatorii:

- A. este necesară conivența terțului contractant atunci când actul atacat este un contract cu titlu gratuit;
- B. creditorul trebuie să dețină o creanță cu caracter cert la data introducerii acțiunii;
- C. dreptul la acțiune se prescrie în termen de 3 ani de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască prejudiciul rezultat din actul atacat.

14. Mandatul:

- A. conferit mai multor persoane pentru a lucra împreună nu are efect dacă nu a fost acceptat de către toate aceste persoane, afară de cazul în care părțile au convenit altfel;
- B. acceptat de mai multe persoane atrage întotdeauna răspunderea lor solidară față de mandant, indiferent dacă aceștia s-au obligat sau nu să lucreze împreună;
- C. dat aceluiași mandatar de mai multe persoane pentru o afacere comună poate fi revocat unilateral de oricare dintre mandanți, atrăgând încetarea imediată a contractului în întregime.

15. Novația se realizează:

- A. când un alt creditor este substituit celui inițial, față de care debitorul este liberat, stingându-se astfel obligația veche, chiar și fără consimțământul debitorului;
- B. când un debitor nou îl înlocuiește pe cel inițial, care este liberat de creditor, fără ca obligația inițială să se stingă;
- C. când debitorul contractează față de creditor o obligație nouă, care înlocuiește și stinge obligația inițială.

16. În ceea ce privește garanția contra viciilor în cadrul contractului de locațiune:

- A. locatorul garantează contra tuturor viciilor lucrului care împiedică sau micșorează folosirea lui, chiar dacă nu le-a cunoscut la încheierea contractului și indiferent dacă existau dinainte ori au survenit în cursul locațiunii, cu excepția celor care erau aparente la data încheierii contractului și pe care locatarul nu le-a reclamat fără întârziere în urma verificării bunului;
- B. dacă locatorul nu a cunoscut viciile ascunse ale bunului la data încheierii contractului, locatarul poate solicita exclusiv o reducere proporțională a chiriei, rezilierea fiind posibilă numai în cazul în care locatorul a fost de rea-credință;
- C. locatorul este ținut să repare prejudiciul suferit de locatar din cauza viciilor bunului în toate cazurile, garanția acoperind și viciile aparente pe care locatarul nu le-a reclamat la preluarea bunului.

17. În materia substituției fideicomisare:

- A. dacă liberalitatea are ca obiect drepturi supuse formalităților de publicitate, sarcina trebuie să respecte aceleași formalități;
- B. atunci când substituitul predecedează instituitului sau renunță la beneficiul liberalității, bunul revine întotdeauna instituitului;
- C. dispunătorul nu poate impune instituitului, în vederea executării sarcinii, constituirea de garanții și încheierea unor contracte de asigurare.

18. În ceea ce privește fructele:

- A. dreptul de proprietate asupra acestora poate fi dobândit ca efect al posesiei de bună-credință;
- B. naturale sau industriale ale bunului comun însușite de un coproprietar, acestea fac parte din masa partajabilă, chiar dacă au fost consumate ori înstrăinate;
- C. bunului concesionat, acestea revin concedentului.

19. În contractul de vânzare a unei moșteniri:

- A. vânzătorul unei moșteniri garantează cumpărătorului atât calitatea sa de moștenitor, cât și conținutul exact al masei succesoriale, în toate cazurile;
- B. bunurile de familie care nu au o valoare patrimonială însemnată, cum ar fi portretele sau decorațiile, dar care au pentru vânzător o valoare afectivă, se prezumă a fi cuprinse în vânzarea moștenirii, dacă nu au fost exceptate în mod expres;
- C. dacă nu s-a convenit altfel, cumpărătorul moștenirii este obligat să ramburseze vânzătorului sumele plătite de acesta din urmă pentru achitarea datoriilor și a sarcinilor moștenirii.

20. În materia restituirii prestațiilor, este adevărată următoarea afirmație:

- A. acțiunea în restituire nu poate fi îndreptată niciodată împotriva terțului dobânditor;
- B. dacă bunul supus restituirii a fost înstrăinat, acțiunea în restituire poate fi exercitată și împotriva terțului dobânditor, sub rezerva aplicării regulilor privitoare la uzucapiune, a celor de carte funciară sau a efectului dobândirii cu bună-credință a bunurilor mobile;
- C. dacă asupra bunului supus restituirii au fost constituite drepturi reale, aceste drepturi rămân întotdeauna valabile și opozabile creditorului restituirii, independent de buna sau rea-credință a titularului dreptului real.

21. Reprezentarea succesorală operează:

- A. în privința descendenților din frați și surori, numai până la gradul al patrulea inclusiv;
- B. în toate cazurile dacă reprezentatul este decedat la data deschiderii moștenirii lui de cuius;
- C. chiar dacă reprezentantul nu era conceput la data deschiderii moștenirii.

22. În ceea ce privește obligația legală de întreținere:

- A. aceasta nu se stinge prin moartea debitorului întreținerii, dacă prin lege nu se prevede altfel;
- B. persoanele cu capacitate deplină de exercițiu pot renunța pentru viitor la dreptul lor la întreținere;
- C. obligația de întreținere a unui minor, aparținând moștenitorilor întreținătorului, este solidară, fiecare dintre aceștia contribuind la întreținerea minorului proporțional cu valoarea bunurilor moștenite.

23. Constituie o limită legală a dreptului de proprietate privată:

- A. interdicția convențională de înstrăinare a unui bun pentru o durată de cel mult 49 de ani, dacă există un interes serios și legitim;
- B. obligația proprietarului de a-și face streășina casei sale astfel încât apele provenind de la ploi să nu se scurgă pe fondul proprietarului vecin;
- C. clauza de inalienabilitate subînțeleasă în convențiile din care se naște obligația de a transmite în viitor proprietatea către o persoană determinată sau determinabilă.

24. În materie de carte funciară:

- A. justificarea unei înscrieri provizorii nu își întinde efectul asupra tuturor înscrierilor care s-au făcut condiționat de justificarea ei;
- B. înscrierea în cartea funciară își produce efectele de la data înregistrării cererilor, ținându-se însă cont de data, ora și minutul înregistrării acestora în toate cazurile în care cererea a fost depusă personal, prin mandatar ori notar public sau, după caz, comunicată prin telefax, poștă electronică ori prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului și confirmarea primirii cererii de înscriere cu toate documentele justificative;
- C. în cazul drepturilor reale sub condiție suspensivă sau rezolutorie, înscrierea nu poate îmbrăca decât forma notării.

25. În ceea ce privește apărarea dreptului la nume:

- A. cel al cărui nume este contestat nu poate cere instanței judecătorești recunoașterea dreptului său la acel nume, putând însă solicita celui care contestă numele obligarea la plata unor despăgubiri;
- B. dispozițiile privind apărarea dreptului la nume se aplică, în mod corespunzător, și apărării dreptului la pseudonim, ales în condițiile legii;
- C. cel care este lezat prin uzurparea numelui său poate să ceară oricând instanței judecătorești să dispună încetarea acestei atingeri nelegitime, doar ca măsură provizorie.

26. Cu privire la invocarea și soluționarea excepției de litispendență, legea procesual civilă stipulează următoarele:

- A. excepția de litispendență este de ordine privată și poate fi invocată exclusiv de către pârât, prin întâmpinare, sancțiunea nerespectării termenului fiind decăderea;
- B. atunci când instanțele de fond investite sunt de grad diferit, excepția se invocă înaintea instanței de grad inferior, iar dacă este admisă, dosarul va fi trimis instanței de fond mai înalte în grad;
- C. încheierea instanței prin care s-a soluționat excepția de litispendență poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

27. Termenul în cunoștință:

- A. nu este aplicabil în cazul părții chemate la interogatoriu, chiar dacă aceasta a fost prezentă la încuviințarea lui, când s-a stabilit și termenul pentru luarea interogatoriului;
- B. poate fi preschimbabil, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu sau fără citarea părților, la aprecierea instanței;
- C. se aplică și părții căreia, personal ori prin reprezentant legal sau convențional ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, i s-a înmănat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că, în acest caz, ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.

28. Cererea reconvențională:

- A. poate privi și alte persoane decât reclamantul, caz în care acestea vor putea fi chemate în judecată ca pârâți;
- B. este întotdeauna de competența instanței sesizate cu cererea principală;
- C. trebuie să îndeplinească, din punct de vedere al conținutului, condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată și este supusă procedurii regularizării.

29. Excepțiile procesuale:

- A. nu pun în discuție fondul dreptului, cu excepția cazului în care acestea sunt unite cu fondul cauzei, atunci când pentru judecarea lor este necesar să se administreze aceleași dovezi necesare pentru soluționarea fondului;
- B. relative pot fi invocate de partea care justifică un interes, independent de calitatea acesteia, până la închiderea dezbaterilor;
- C. absolute pot fi invocate de oricare dintre părți, în orice stare a procesului, dacă prin lege nu se prevede altfel.

30. Din perspectiva normelor ce reglementează participarea Ministerului Public în procesul civil, următorul enunț este adevărat:

- A. procurorul poate exercita căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate în cauzele care vizează drepturile minorilor, chiar dacă nu a pornit acțiunea civilă, precum și atunci când a participat la judecată, în condițiile legii;
- B. Ministerul Public este obligat să achite taxa judiciară de timbru aferentă acțiunilor pe care le pornește;
- C. dacă procurorul își retrage cererea de chemare în judecată formulată pentru apărarea intereselor legitime ale unui minor, titularul dreptului nu va putea cere continuarea judecării în acel proces.

31. Principiul:

- A. oralității nu este încălcat dacă se prezintă doar una dintre părți, iar instanța, care nu a dispus citarea părților, pune în discuția acesteia aspecte referitoare la proces, în ipoteza în care cererea se soluționează, potrivit legii, fără citarea părților;
- B. disponibilității presupune că numai părțile pot determina cadrul procesual subiectiv și obiectiv;
- C. publicității reprezintă o garanție a unui proces echitabil, iar nerespectarea lui se sancționează cu nulitatea hotărârii judecătorești, numai dacă prin această neregularitate s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată în alt mod.

32. În ceea ce privește condițiile de exercitare a acțiunii civile:

- A. interesul de a acționa trebuie să fie în toate cazurile determinat, legitim și personal;
- B. cererea formulată de o persoană care nu are capacitate procesuală de exercițiu este lovită de nulitate absolută;
- C. orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia formulează o pretenție.

33. În legătură cu determinarea competenței materiale a primei instanțe, Codul de procedură civilă prevede că:

- A. cererile de împărțală judiciară atrag competența judecătorei numai dacă valoarea masei partajabile nu depășește pragul valoric de 200.000 lei inclusiv;
- B. judecătoria soluționează în primă instanță cererile privind uzucapiunea, indiferent de valoarea bunului ce face obiectul acțiunii;
- C. în cazul cererilor care au ca obiect un drept de proprietate asupra unui imobil, valoarea obiectului cererii se determină întotdeauna pe baza unei expertize de evaluare.

34. Revizuirea pentru motivul vizând pronunțarea în cauză a unui avis consultativ asupra unei chestiuni de principiu privind interpretarea ori aplicarea unor drepturi și libertăți prevăzute de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care are o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii, se poate formula în termen de:

- A. 6 luni de la data la care părțile au luat cunoștință de pronunțarea avizului consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului;
- B. 3 luni de la data comunicării hotărârii a cărei revizuire se solicită, dar nu mai târziu de 6 luni de la pronunțarea avizului consultativ;
- C. 3 luni de la data publicării avizului consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului, tradus în limba română, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

35. Dacă prin lege nu se dispune altfel, instanța de executare:

- A. se pronunță prin sentință care poate fi atacată cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare;
- B. se pronunță prin încheiere executorie care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare;
- C. se pronunță prin sentință care nu este executorie de drept și care poate fi atacată cu recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.

36. În ceea ce privește procedura de comunicare a citației:

- A. dacă destinatarul refuză să o primească, agentul îi va înmâna citația unei persoane majore din familie sau, în lipsă, oricărei alte persoane majore care locuiește cu destinatarul ori care, în mod obișnuit, îi primește corespondența;
- B. aceasta se va realiza prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia, dacă partea a indicat instanței datele corespunzătoare în acest scop, ca modalitate principală de comunicare a actelor de procedură, fără a fi condiționată de efectuarea procedurii în format letric;
- C. aceasta poate fi realizată direct între avocații sau consilierii juridici ai părților, caz în care cel care primește citația va atesta primirea pe însuși exemplarul care urmează a fi depus la instanță sau, după caz, prin orice alte mijloace care asigură îndeplinirea acestei proceduri.

37. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în interiorul termenului de apel, direct cu recurs:

- A. numai pentru încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material;
- B. dacă există acordul părților, consemnat într-un înscris sub semnătură privată;
- C. la instanța care ar fi fost competentă să judece apelul împotriva hotărârii de primă instanță.

38. În cazul cererii de chemare în judecată:

- A. lipsa obiectului atrage sancțiunea nulității cererii, dacă partea care invocă această nulitate face dovada vătămării;
- B. nedeplinirea dovezilor privind îndeplinirea procedurii prealabile nu atrage sancțiunea nulității cererii de chemare în judecată, în etapa regularizării;
- C. lipsa motivelor de drept atrage decăderea reclamantului din dreptul de a le mai invoca ulterior.

39. Poprirea:

- A. înființată asupra unei creanțe cu termen nu poate fi validată;
- B. înființată asupra unei creanțe sub condiție nu poate fi validată decât la data îndeplinirii condiției;
- C. înființată asupra unei creanțe cu termen poate fi validată, dar hotărârea se poate executa doar după ajungerea creanței la termen.

40. Identificați afirmația eronată:

- A. este admisibilă proba cu martori dacă pentru dovedirea unui act juridic legea cere forma scrisă, în cazul în care se cere lămurirea clauzelor actului juridic;
- B. data unui înscris sub semnătură privată devine opozabilă altor persoane decât celor care le-au întocmit, din ziua în care înscrisul a fost înfățișat la o autoritate sau instituție publică, fără a mai fi necesare alte formalități;
- C. în caz de renunțare la dreptul pretins, instanța pronunță o hotărâre prin care va respinge cererea în fond.

41. Privitor la intervenția voluntară accesorie, dispozițiile Codului de procedură civilă stabilesc că:

- A. cererea de intervenție accesorie poate fi formulată numai în fața primei instanțe, cel mai târziu până la închiderea dezbaterilor în fond;
- B. intervenientul accesoriu este ținut să săvârșească numai actele de procedură care nu contravin interesului părții în favoarea căreia a intervenit;
- C. calea de atac exercitată de intervenientul accesoriu se va judeca în mod independent și va fi analizată pe fond, chiar dacă partea pentru care a intervenit a renunțat la propria cale de atac.

42. În ceea ce privește termenele de procedură:

- A. când termenul se socotește pe ore, acesta începe să curgă de la ora zero a zilei următoare, în afară de cazul în care legea dispune altfel;
- B. prohibitive, nerespectarea acestora atrage decăderea din exercitarea dreptului;
- C. poate opera repunerea în termen, dacă partea formulează cerere în acest sens în cel mult 15 zile de la încetarea împiedicării, actul de procedură putând fi îndeplinit concomitent sau ulterior soluționării acestei cereri.

43. Referitor la incompatibilitatea judecătorului, este adevărată următoarea afirmație:

- A. judecătorul care a pronunțat hotărârea prin care s-a soluționat cauza în primă instanță este incompatibil absolut să judece cererea de revizuire îndreptată împotriva acelei hotărâri;
- B. judecătorul devine incompatibil dacă, din oficiu, pune în discuția părților recalificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecății;
- C. judecătorul este incompatibil absolut dacă a reprezentat anterior, în calitate de avocat, una dintre părți într-un litigiu complet diferit, soluționat definitiv cu un an în urmă.

44. În ceea ce privește ordonanța președințială:

- A. aceasta va putea fi dată chiar și atunci când este în curs judecata asupra fondului;
- B. dacă prin legi speciale nu se prevede altfel, ordonanța președințială este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare, independent după cum aceasta a fost dată cu citarea părților sau fără citarea lor;
- C. la cererea oricărei părți, numai până la închiderea cercetării judecătorești în primă instanță, cererea de ordonanță va putea fi transformată într-o cerere de drept comun.

45. Dacă admite calea de atac îndreptată împotriva anumitor considerente decizorii ale hotărârii, instanța:

- A. va schimba în mod corespunzător și soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate;
- B. va dispune numai înlăturarea acelor considerente;
- C. va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente.

46. Legea de procedură civilă care guvernează:

- A. puterea doveditoare a unui înscris preconstituit este cea în vigoare la data administrării sale;
- B. faza executării silite este cea în vigoare la data înregistrării cererii de executare silită la executorul judecătoresc;
- C. administrarea probei cu martori în cadrul unui proces aflat pe rol este cea în vigoare la data săvârșirii faptelor care fac obiectul probațiunii.

47. În procedura specială a ordonanței de plată:

- A. competența materială aparține exclusiv judecătoriei;
- B. în cazul în care reclamantul-creditor declară că a primit plata sumei datorate, instanța ia act de această împrejurare printr-o sentință prin care se dispune închiderea dosarului și care poate fi atacată cu cerere în anulare;
- C. întâmpinarea depusă de către părâtul-debitor nu se comunică reclamantului-creditor.

48. În materia reprezentării convenționale a părților în fața primei instanțe:

- A. persoanele fizice pot fi reprezentate de un mandatar care nu are calitatea de avocat, însă acesta nu poate pune concluzii asupra fondului decât prin avocat, excepție făcând situația în care mandatarul este licențiat în drept și este soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv cu partea reprezentată;
- B. mandatul de reprezentare în justiție se stinge întotdeauna prin moartea celui care l-a dat, actele procedurale îndeplinite ulterior de mandatar fiind lovite de nulitate absolută;
- C. persoanele juridice de drept privat pot fi reprezentate convențional în fața instanțelor de judecată prin orice mandatar ales, cu condiția ca acesta să dețină o procură autentică notarială.

49. În cazul procedurii speciale a cererilor de valoare redusă:

- A. atunci când cererea nu poate fi soluționată potrivit dispozițiilor privind procedura specială, instanța îl informează pe reclamant în acest sens;
- B. hotărârea primei instanțe poate fi pusă în executare numai la rămânerea sa definitivă;
- C. este inadmisibilă formularea unei cereri reconvenționale în raport de caracterul sumar al procedurii.

50. În ceea ce privește probele:

- A. în toate cazurile, se propun de către părți prin cererea de chemare în judecată sau prin întâmpinare, sub sancțiunea inadmisibilității;
- B. instanța poate dispune administrarea din oficiu a probei la care o parte a renunțat;
- C. chiar dacă nu sunt îndestulătoare, instanța nu poate dispune ca părțile să le completeze, având însă posibilitatea de a pune în discuție, din oficiu, necesitatea administrării altor probe.

51. Fapta care a avut ca urmare moartea victimei va conduce la reținerea unei variante agravate în cazul infracțiunilor de:

- A. lipsire de libertate în mod ilegal și agresiune sexuală;
- B. agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor și purtare abuzivă;
- C. viol și corupere sexuală a minorilor.

52. Se va reține infracțiunea de omor calificat în situația în care, la data de 1 iulie 2026, X:

- A. împreună cu Y, fiind enervați de V la o terasă unde urmăreau un meci de fotbal, s-au hotărât să o ucidă pe aceasta, context în care X i-a administrat o substanță paralizantă pe care o purta la el în mod obișnuit, iar Y, după ce a așteptat câteva secunde pentru ca V să nu se mai poată mișca, a ucis-o;
- B. după ce fusese condamnat anterior pentru săvârșirea unei infracțiuni de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, pentru care intervenise reabilitarea, a ucis-o pe V, soția sa;
- C. l-a ucis pe V, livratorul străin al produselor alimentare pe care le comandase prin intermediul unei aplicații mobile, întrucât considera că străinii din țara din care provenea V nu au ce să caute în România și că aceștia au ocupat toate locurile de muncă ale românilor.

53. Pretinderea, de către un profesor universitar, de favoruri sexuale de la un student, cu promisiunea promovării examenului la care profesorul avea calitatea de examinator, dacă studentul nu a dat curs solicitării profesorului;

- A. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită;
- B. conduce la reținerea infracțiunii de folosire abuzivă a funcției în scop sexual, în forma tentativei;
- C. conduce la reținerea unei infracțiuni de serviciu în variantă agravată.

54. În ceea ce privește participația penală:

- A. aceasta este condiționată de existența coautoratului, fiind obligatorie cooperarea nemijlocită a cel puțin două persoane la săvârșirea faptei;
- B. participantul nu se pedepsește nici dacă, înainte de descoperirea faptei, împiedică consumarea infracțiunii și nici dacă denunță săvârșirea acesteia, astfel încât consumarea infracțiunii să poată fi împiedicată;
- C. este necesar ca fapta prevăzută de legea penală să fie săvârșită de autor în formă consumată, săvârșirea tentativei pedepsibile nefiind suficientă pentru tragerea la răspundere a complicei.

55. În situația în care, la data de 1 iulie 2026, X a lovit-o pe V prin aplicarea a doi pumni:

- A. se va reține infracțiunea de lovire sau alte violențe în variantă agravată dacă V era minoră, aspect pe care X nu-l cunoștea, iar fapta a fost comisă la prânz, într-un parc din centrul municipiului Brăila;
- B. nu se va reține infracțiunea de vătămare corporală comisă în circumstanțe agravante dacă V era fosta soție a lui X, iar fapta a fost comisă în prezența copilului minor al celor doi, cu consecința, pentru V, a pierderii vederii la un ochi în proporție de 90%;
- C. se va reține infracțiunea de tâlhărie calificată dacă fapta a fost comisă pentru a-i sustrage lui V portofelul, iar X avea în rucsac un spray paralizant pe care nu l-a folosit și pe care V nu l-a văzut.

56. În ceea ce privește îndeplinirea ori neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea penală:

- A. neachitarea integrală a obligațiilor civile nu împiedică liberarea condiționată dacă persoana condamnată dovedește că s-a aflat în imposibilitate obiectivă de a le executa;
- B. în cazul amânării aplicării pedepsei, neachitarea obligațiilor civile până la împlinirea termenului de supraveghere atrage întotdeauna revocarea amânării, indiferent de cauza neexecutării;
- C. intervenirea reabilitării de drept în cazul condamnării la pedeapsa închisorii a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere este condiționată în toate situațiile de achitarea integrală a despăgubirilor civile stabilite prin hotărâre.

57. X, gestionar la un magazin de încălțăminte, a sustras, la data de 14 iunie 2026, trei cutii cu pantofi din gestiunea sa, pentru a-i oferi cadou rudelor sale. Fiind întrebat, la data de 15 iulie 2026, de administratorul societății care deținea magazinul cu privire la lipsa pantofilor, X i-a prezentat o notă de comandă transmisă de o persoană fizică, prin care se angaja să achite peste o lună contravaloarea respectivelor produse dacă i se expediau în avans. Ulterior, s-a dovedit că X plătise respectiva notă de comandă. În această situație:

- A. în sarcina lui X se va reține, printre altele, infracțiunea de înșelăciune în variantă agravată;
- B. dacă societatea care deținea magazinul nu formulează plângere prealabilă, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare;
- C. potrivit Codului penal, în cazul ambelor infracțiuni ce vor fi reținute în sarcina lui X, tentativa se pedepsește.

58. Dacă persoana căreia i s-a încredințat minorul prin hotărâre judecătorească spre creștere și educare împiedică un părinte să aibă legături personale cu minorul, în condițiile stabilite de părți sau de către organul competent:

- A. fapta reprezintă infracțiune doar dacă este comisă în mod repetat;
- B. acțiunea penală pentru fapta astfel comisă se pune în mișcare întotdeauna din oficiu;
- C. în cauză nu poate fi reținută și o infracțiune de rele tratamente aplicate minorului.

59. Cu privire la cauza de neimputabilitate a constrângerii morale:

- A. activitatea de constrângere este determinată întotdeauna de o persoană, indiferent de modalitatea în care acționează;
- B. amenințarea vizează doar viața sau integritatea corporală a persoanei;
- C. activitatea de constrângere constă numai în exercitarea unor acte de violență fizică directă.

60. În cazul infracțiunilor de violare de domiciliu și violare a sediului profesional comise la data de 1 iulie 2026:

- A. acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, chiar dacă faptele sunt comise în timpul nopții;
- B. se va reține varianta agravată dacă faptele se comit de o persoană mascată, deghizată sau travestită;
- C. tentativa nu se pedepsește.

61. Coautoratul:

- A. se poate reține și în ipoteza în care legătura subiectivă dintre coautori are caracter unilateral;
- B. se poate reține și în cazul infracțiunilor comise cu intenție depășită;
- C. presupune ca toți coautorii să desfășoare acte de executare nemijlocite simultan, în același cadru spațio-temporal.

62. Distrugerea unui înscris:

- A. oficial întocmit de notarul public, care se află în păstrarea acestuia, comisă de o altă persoană, constituie infracțiune doar dacă înscrisul servește la dovedirea unui drept de natură patrimonială;
- B. în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, constituie infracțiunea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri chiar dacă este comisă de autorul faptei prevăzute de legea penală ce face obiectul procesului penal în care este folosit înscrisul;
- C. săvârșită de un funcționar public constituie întotdeauna infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri.

63. În cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, termenul de supraveghere:

- A. se calculează de la data rămânării definitive a hotărârii prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, în ipoteza anulării acesteia din urmă și dispunerii suspendării executării sub supraveghere a pedepsei rezultante;
- B. indiferent de durata pedepsei închisorii aplicate prin hotărârea de condamnare, poate fi mai mic decât aceasta;
- C. nu se reduce cu durata măsurilor preventive privative de libertate sub care a fost plasat inculpatul în cauza dedusă judecății.

64. Săvârșirea din culpă a unei noi infracțiuni:

- A. determină în mod obligatoriu revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere dispuse pentru o infracțiune anterioară comisă cu intenție;
- B. poate atrage revocarea amânării aplicării pedepsei dispuse pentru o infracțiune anterioară;
- C. atrage reținerea stării de pluralitate intermediară dacă termenul de reabilitare de drept a început să curgă, dar nu s-a împlinit.

65. În ceea ce privește efectele circumstanțelor atenuante legale:

- A. reținerea unei pluralități de circumstanțe atenuante nu permite aplicarea pedepsei închisorii în cazul unei infracțiuni pedepsite cu detențiunea pe viață;
- B. efectul de reducere cu o treime a limitelor speciale de pedeapsă operează și în cazul pedepsei amenzii, indiferent dacă însoțește sau nu pedeapsa închisorii;
- C. efectul de reducere cu o treime a limitelor speciale de pedeapsă nu operează și asupra pedepselor complementare sau accesorii.

66. Părăsirea locului accidentului:

- A. constituie infracțiune, dar nu se pedepsește dacă în urma accidentului s-au produs doar pagube materiale;
- B. se reține în variantă agravată dacă este comisă de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație;
- C. nu constituie infracțiune dacă victima părăsește locul faptei, iar conducătorul de vehicul anunță imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliție.

67. Spre deosebire de retragerea plângerii prelabile, împăcarea:

- A. produce efecte cu privire la toți participanții la faptă;
- B. conduce la stingerea acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal;
- C. constituie o cauză generală de înlăturare a răspunderii penale.

68. În cazul infracțiunilor de ucidere la cererea victimei și determinare sau înlesnire a sinuciderii:

- A. dacă victima este un membru de familie, se va reține infracțiunea de violență în familie;
- B. pluralitatea de victime nu determină reținerea unei complexități legale omogene;
- C. dacă victima este un minor, se va reține o variantă agravată.

69. În materia cauzelor justificative, prezumția de legitimă apărare:

- A. are natura unei prezumții relative care poate fi răsturnată prin administrarea de probe;
- B. operează doar dacă autorul atacului se află într-o locuință;
- C. se aplică și în ipoteza în care fapta săvârșită în apărare este vădit disproporționată față de atac.

70. În ceea ce privește unitatea legală de infracțiune:

- A. în cazul infracțiunii continuate, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la momentul epuizării infracțiunii;
- B. amnistia acordată pentru infracțiunea absorbită înlătură răspunderea penală cu privire la infracțiunea complexă în ansamblul său;
- C. unitatea de subiect pasiv constituie o condiție pentru existența infracțiunii continuate în cazul infracțiunilor contra patrimoniului.

71. În cazul infracțiunii de viol săvârșit asupra unui minor:

- A. întocmai ca în cazul infracțiunii de viol, vor fi incidente variante agravate dacă victima era gravidă sau dacă, în urma săvârșirii faptei, rămâne însărcinată;
- B. fapta nu constituie infracțiune dacă un minor de 17 ani întreține raporturi sexuale prin constrângere cu sora sa în vârstă de 13 ani;
- C. care nu a împlinit 16 ani, fapta fiind comisă de către un major de 22 de ani, tentativa se pedepsește chiar dacă nu există constrângere.

72. Spre deosebire de grațiere, amnistia postcondamnatorie:

- A. înlătură executarea pedepselor complementare aplicate persoanei fizice;
- B. nu produce efecte asupra măsurilor de siguranță;
- C. constituie o cauză care înlătură caracterul penal al faptei săvârșite.

73. În cazul în care, la data de 1 februarie 2026, X pretinde de la Y, inculpat într-un dosar aflat pe rolul Tribunalului Buzău, suma de 10.000 de lei promițând ca va interveni pe lângă judecătorul cauzei, prieten din copilărie cu X, pentru ca acesta să pronunțe o soluție favorabilă lui Y:

- A. dacă Y a remis suma de bani, X nu va răspunde penal dacă știa că soluția în cauză fusese deja pronunțată, dar Y nu aflase acest lucru;
- B. dacă, în aceeași zi, X și Y se înțeleg ca suma de bani să fie remisă în 4 tranșe lunare, ceea ce se și întâmplă, termenul de prescripție a răspunderii penale pentru faptele comise de X și Y curge de la data de 1 februarie 2026;
- C. în cauză se va dispune confiscarea sumei de 10.000 de lei de la X chiar dacă Y nu a remis vreo sumă de bani.

74. În ceea ce privește măsurile de siguranță:

- A. acestea se pot lua față de persoana care a săvârșit fapta prevăzută de legea penală fără discernământ ori față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, dar nu și față de persoana care a acționat în legitimă apărare;
- B. luarea măsurilor de siguranță cu caracter medical este obligatorie în toate cazurile;
- C. măsura confiscării speciale nu are caracter obligatoriu, chiar dacă se constată că bunurile ridicate de la făptuitor sunt produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală.

75. Potrivit Codului penal, distrugerea intenționată a unui bun imobil:

- A. aparținând făptuitorului reprezintă întotdeauna infracțiune;
- B. care a avut ca urmare vătămarea corporală a două persoane conduce la reținerea infracțiunii de distrugere calificată;
- C. săvârșită prin incendiere întrunește întotdeauna elementele constitutive ale infracțiunii de distrugere în variantă agravată.

76. Asigurarea unui interpret este gratuită:

- A. doar pentru cetățenii români aparținând minorităților naționale, indiferent de calitatea procesuală;
- B. pentru suspect sau inculpat, numai în cazurile în care asistența juridică este obligatorie;
- C. pentru partea civilă care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima.

77. În cursul executării pedepsei de 1 an închisoare aplicate condamnatului A pentru săvârșirea unei infracțiuni de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, se descoperă că în realitate, la volanul autoturismului, la momentul depistării în trafic, se afla B. Faptele și împrejurările noi vor putea fi valorificate pe calea:

- A. contestației la executare, având în vedere că executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât autorul real al infracțiunii;
- B. contestației în anulare, atunci când se constată că A a fost condamnat, deși existau la dosar probe cu privire la cauza de achitare a acestuia;
- C. revizuirii, fiind de natură să conducă la netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză.

78. În materia căilor de atac:

- A. în contestația procurorului îndreptată împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți prin care s-a respins propunerea de luare a măsurii arestării preventive și s-a luat, față de inculpat, măsura preventivă a controlului judiciar, nu pot fi impuse inculpatului noi obligații, dacă procurorul, prin motivele de contestație, nu contestă și conținutul măsurii restrictive de libertate;
- B. în apelul revizuentului condamnat îndreptat împotriva sentinței penale prin care prima instanță a respins, ca inadmisibilă, cererea de revizuire, instanța de apel poate să procedeze la rejudecarea cauzei după admiterea în principiu a cererii de revizuire, potrivit regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță;
- C. în contestația condamnatului îndreptată împotriva sentinței penale prin care prima instanță a respins cererea de reabilitare întrucât acesta nu achitase integral cheltuielile judiciare, instanța ierarhic superioară poate dispune reabilitarea condamnatului decedat în cursul soluționării cauzei în contestație, într-o situație în care soțul supraviețuitor continuă procedura de reabilitare și se constată achitarea anterioară a cheltuielilor.

79. Dacă, în cuprinsul plângerii penale care îndeplinește condițiile prevăzute de lege, este indicată, drept făptuitor, o persoană ce are calitatea de avocat:

- A. organul de cercetare penală sesizat dispune, în toate situațiile, începerea urmăririi penale cu privire la faptă;
- B. procurorul competent poate dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă;
- C. organul de cercetare penală sesizat, necompetent după calitatea persoanei, dispune declinarea competenței în favoarea organului de cercetare penală competent.

80. În cursul urmăririi penale:

- A. competența de a efectua urmărirea penală pentru cauzele reunite poate rămâne dobândită parchetului în favoarea căruia operează prorogarea de competență, chiar dacă față de suspectul care a determinat această competență s-a dispus renunțarea la urmărirea penală;
- B. declinarea de competență poate fi dispusă de judecătorul de drepturi și libertăți sesizat cu propunerea de arestare preventivă a inculpatului, prin încheiere care poate fi atacată pe cale separată, cu contestație;
- C. declinarea de competență se dispune de procuror prin ordonanță care nu poate fi atacată cu plângere la procurorul ierarhic superior.

81. Potrivit Codului de procedură penală:

- A. nu se dispune citarea în cazul preschimbării termenului de judecată luat în cunoștință de partea care a fost prezentă la termenul anterior;
- B. participarea procurorului la judecarea cererii prin care se solicită încuviințarea supravegherii tehnice este obligatorie;
- C. persoana vătămată care nu s-a prezentat în fața instanței la primul termen de judecată se citează pentru fiecare termen, cu mențiunea că se poate constitui parte civilă pe tot parcursul cercetării judecătorești.

82. Inculpatul minor:

- A. poate declara apel împotriva sentinței penale prin care s-a dispus, în ceea ce îl privește, achitarea pentru că fapta nu e prevăzută de legea penală, apel pe care, minor fiind, nu îl poate retrace personal, ulterior;
- B. nu poate recunoaște faptele și solicita judecarea cauzei în condițiile procedurii recunoașterii învinuirii fără încuviințarea reprezentantului legal, dacă la data sesizării instanței era minor, chiar dacă la data rămânerii definitive a încheierii prin care s-a dispus începerea judecății era major;
- C. nu poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției, chiar dacă are încuviințarea reprezentantului legal.

83. În materia renunțării la urmărirea penală:

- A. renunțarea nu se poate dispune în cazul oricărei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau cea a închisorii de cel mult 7 ani, chiar dacă procurorul constată că nu există un interes public în urmărirea faptei;
- B. ordonanța de renunțare la urmărirea penală se comunică suspectului de către judecătorul de cameră preliminară în termen de 10 zile de la data înregistrării cererii de confirmare a renunțării la urmărirea penală;
- C. ordonanța de renunțare la urmărirea penală emisă de un procuror de la parchetul de pe lângă judecătoria se revocă de prim-procurorul acestui parchet, dacă suspectul încalcă obligația impusă de a frecventa un program de consiliere.

84. Soluționând cererea de revocare a măsurii arestului la domiciliu privind un inculpat major, judecătorul de drepturi și libertăți poate:

- A. să ia act de retragerea cererii de revocare, formulată de inculpat;
- B. să dispună revocarea măsurii și înlocuirea ei cu măsura controlului judiciar;
- C. să dispună revocarea măsurii, la solicitarea procurorului care, în acea cauză, a dispus o soluție de renunțare la urmărire penală, neconfirmată încă de judecătorul de cameră preliminară.

85. Cu ocazia supravegherii tehnice dispuse în mod legal într-o cauză având ca obiect comiterea infracțiunii de tâlhărie:

- A. după expirarea duratei totale a supravegherii tehnice, dacă urmărirea penală a fost extinsă pentru comiterea unei alte infracțiuni, poate fi încuviințată, în condițiile legii, o nouă supraveghere tehnică;
- B. procurorul are posibilitatea de a aprecia cu privire la încetarea supravegherii tehnice înainte de expirarea duratei mandatului, atunci când constată că nu mai există temeiurile care au justificat măsura;
- C. datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică pot fi folosite și într-o altă cauză penală, în care se efectuează cercetări referitoare la infracțiunea de delapidare în formă atenuată, dacă din cuprinsul datelor rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la comiterea acestei infracțiuni.

86. Măsurile asigurătorii:

- A. pot fi luate de procuror, în cursul urmăririi penale, cu privire la bunurile suspectului ce pot face obiectul confiscării extinse, dacă procurorul consideră că există indicii privind ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea acestora de la urmărire, prin ordonanță supusă contestației în 48 de ore;
- B. luate de procuror pot fi contestate, iar calea de atac se soluționează de judecătorul de cameră preliminară dacă, anterior soluționării acesteia, instanța a fost sesizată prin rechizitoriu;
- C. în vederea confiscării extinse se pot lua și la cererea părții civile.

87. În procedura acordului de recunoaștere a vinovăției:

- A. inițiativa încheierii acestuia poate aparține procurorului, inculpatului sau celorlalte părți;
- B. în cazul respingerii acordului prin hotărâre judecătorească definitivă, declarația dată de inculpat în vederea încheierii lui nu poate fi folosită pentru soluționarea cauzei, în lipsa acordului expres al inculpatului, exprimat în scris, în prezența avocatului;
- C. acordul poate fi cuprins în conținutul rechizitoriului, atunci când privește doar unele dintre faptele care fac obiectul urmăririi penale.

88. Nu constituie obiect al procedurii de cameră preliminară:

- A. prelungirea măsurii arestării preventive a inculpatului, în cursul urmăririi penale, cu nerespectarea termenului de cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive anterioare în care propunerea de prelungire trebuie depusă la judecătorul de drepturi și libertăți;
- B. legalitatea efectuării actelor de către organele de urmărire penală, în situația în care aceasta a făcut obiectul controlului procurorului ierarhic superior;
- C. legalitatea dispunerii percheziției domiciliare de către judecătorul de drepturi și libertăți.

89. Potrivit Codului de procedură penală, suspendarea judecății:

- A. intervine de la data pronunțării încheierii primei instanțe prin care se dispune sesizarea Curții Constituționale;
- B. într-o cauză cu mai mulți inculpați se poate dispune exclusiv cu privire la inculpatul pe care îl privește temeiul suspendării, judecata continuând în același dosar cu privire la ceilalți inculpați;
- C. impune verificarea măsurii arestului la domiciliu dispusă față de inculpat, pe toată durata suspendării.

90. În cazul percheziției domiciliare:

- A. dacă în timpul efectuării acesteia se constată că persoana căutată locuiește într-un imobil dintr-o altă localitate, mandatul de percheziție este valabil și pentru acesta, însă continuarea efectuării percheziției în această situație trebuie încuviințată de către procuror;
- B. în vederea dispunerii acesteia, poate fi necesară efectuarea în continuare a urmăririi penale;
- C. percheziția nu poate începe în nicio situație fără înmânarea copieii mandatului de percheziție.

91. Procedura audierii anticipate:

- A. impune ca persoana cu privire la care se propune judecătorului de drepturi și libertăți audierea anticipată să fi fost ascultată anterior de către organul de urmărire penală;
- B. poate fi realizată doar la sediul instanței, în camera de consiliu;
- C. vizează și audierea părții civile minore de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența soluționării cauzei în primă instanță.

92. Pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei:

- A. instanța de apel poate readministra declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția pronunțată în cauză, chiar dacă soluția este una de condamnare a inculpatului;
- B. prima instanță poate readministra în cursul cercetării judecătorești probele administrate în cursul urmăririi penale necontestate de părți sau de către persoana vătămată, numai dacă procurorul solicită readministrarea lor;
- C. dacă, într-o cauză având ca obiect comiterea infracțiunii de furt, instanța apreciază că probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt suficiente și respinge, pentru acest motiv, cererea inculpatului de judecare a cauzei în procedura recunoașterii învinuirii, inculpatul nu poate beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă.

93. În procedura în camera preliminară, procurorul:

- A. participă în faza contestației, în toate situațiile;
- B. poate reface, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii prin care sunt admise cererile și excepțiile formulate în cauză, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, sancționate de judecătorul de cameră preliminară;
- C. poate să solicite restituirea cauzei la parchet în caz de excludere a mai multor probe esențiale în acuzare, cu acordul procurorului ierarhic superior.

94. În procedura la instanța de executare:

- A. hotărârile pronunțate în primă instanță în materia executării pot fi atacate cu contestație la instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile de la comunicarea copiei hotărârii;
- B. condamnatul aflat în stare de detenție este adus la judecată numai când instanța dispune acest lucru;
- C. administrația penitenciarului în care condamnatul execută pedeapsa poate fi citată la judecarea cazurilor de întrerupere a executării pedepsei, dacă se apreciază necesară exprimarea unei poziții.

95. Datele informatice aflate în posesia sau sub controlul unui furnizor de rețele publice de comunicații electronice:

- A. pot fi conservate din dispoziția dată prin ordonanță de procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, pe o perioadă de minimum 60 de zile;
- B. pot fi conservate succesiv, pentru motive temeinice, pe o perioadă de câte 30 de zile, prin încheierea judecătorului de drepturi și libertăți;
- C. cu privire la care s-a dispus, o singură dată, prelungirea cu 30 de zile a măsurii conservării pot fi transmise organului de urmărire penală, în condițiile legii, doar cu autorizarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți.

96. În rezolvarea acțiunii civile, prin hotărârea pronunțată în cauză:

- A. partea responsabilă civilmente nu poate fi obligată, în nicio situație, să acopere singură prejudiciul cauzat prin infracțiune, dacă introducerea ei în proces nu a avut loc până la rezolvarea cauzei de către procuror;
- B. în cazul infracțiunii de abuz de încredere, instanța va dispune în toate situațiile restituirea lucrului către partea civilă;
- C. în cazul în care admite acțiunea civilă, instanța poate lua măsuri asigurătorii cu privire la bunurile părții responsabile civilmente, la cererea părții civile, pentru acoperirea pagubei produse prin infracțiune, chiar dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.

97. Constituie o încălcare a dispozițiilor procesual penale dispunerea unei soluții de:

- A. renunțare la aplicarea pedepsei, dacă instanța constată că există o îndoială, dar care nu e rezonabilă, că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost trimis în judecată;
- B. achitare, dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, este prevăzută de legea penală și a fost comisă de minorul care nu răspunde penal;
- C. condamnare, dacă instanța constată că a intervenit prescripția răspunderii penale, iar inculpatul solicită continuarea procesului penal.

98. Nu este obligat să depună jurământul sau declarația solemnă:

- A. bunicul inculpatului, dacă acceptă să fie ascultat ca martor;
- B. minorul care, la data audierii ca martor, nu împlinise 14 ani;
- C. expertul a cărui audiere are loc pentru lămurirea concluziilor sale din cuprinsul raportului de expertiză.

99. Constituie mijloc de probă în procesul penal declarația persoanei vătămate:

- A. numai dacă aceasta se constituie parte civilă;
- B. doar în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă;
- C. chiar dacă este dată înainte de începerea urmăririi penale în fața organului judiciar care înregistrează plângerea acesteia.

100. În materia schimbării încadrării juridice și a reluării procedurii de cameră preliminară:

- A. sunt supuse contestației încheierile prin care, în primă instanță, se dispune schimbarea încadrării juridice sau reluarea procedurii de cameră preliminară;
- B. schimbarea încadrării juridice și reluarea procedurii de cameră preliminară pot fi dispuse la cererea procurorului, chiar dacă începerea judecății s-a dispus, potrivit dispozițiilor legale, fără participarea sa, în lipsa unor cereri și excepții referitoare la obiectul procedurii camerei preliminare;
- C. amânarea cauzei pentru respectarea dreptului la apărare al inculpatului poate fi dispusă în cazul formulării unei cereri de schimbare a încadrării juridice, dar nu și al uneia de reluare a procedurii de cameră preliminară.